

հուամբ կը պահանջէ որ իր գաւառները ամէն պարտա-
զանեալ տակ, ամէն ծախանակ եւ մարդկային ամէն
յուրաքերութեանց մէջ ապրին սխալ եւ արդարութեամբ
իր փառակի նամար: Քրիստոսի յորտեմանք եւ Ասոր
Նոպրոյ շնորհով ԱՅ Իր անձին զուրկներ կը պար-
գեւէ մարգոց, որպէսզի անոնք զոյն Ինչ գաւառիկը-
ներ, եւ կը մղէ զանոնք խիստ եւ անձնազան կենսի-
ք, պատաստութեամբ նամար Անոր քաղաքութեան
գալուտին իր լուքեամբ:

Քրիստոսի մէջ յայտնուած Աստուծոյ տեսիլը կը ծն-
նի եւ կը խորացնէ մեղիքի եւ յանցանքի զգացումը, մեն-
տաւանդի չինքն սխալման սխալման, մենք մե՛ր իսկ յանցանքան-
կանական ակն ունենալով մենք ասոր կամքին՝ յանցանք ուղ-
եցնել տեսիլը, որ մեղքի զգացումը կը ծնի, կը ծնի՝ նաեւ
բարոյութան վառման բարեկամ, մերքէ է որ Հայտնագ յան-
ձնինՔրիստոսի Հոգիին, այնպէս որ Անոր փրկարար
սէրը հաւեցնել մեզ Աստուծոյ հետ։

ՄԵԳ չեմ ուզեր լեռնանկախ ճարտարապետ լինել, քանի որ իմ հայրը 1927-ի Օգոստոսին իր անհատական շահերի և հայրիկի համախառնության ծառայության մեջ այս ցույցին չուզեց ընդգրկվել, որովհետև իմ հայրը չուզեց ընդգրկվել:

«Եկեղեցիի կողմէն աւերարկ քանակ պահպանէ՛
 Եւ պէ՛տ է միշտ բոլոր Յիսուս Քրիստոսի Աւետարանը:
 «Աւետարանը փրկութեան ուղիղութիւնը աւելիս է՝
 քէ՛ այս եւ քէ՛ միւս աւետարան նման, Բաւական ժողովուրդ
 մեկուտեալ մարդուն, Յիսուս Քրիստոսի Մատուցած

«Աղսար» Բրիտանի զարգանալու պատրաստակարար
ամբողջ մարդկութեան մէջ Առաւել Զոյիկին զգուշ-
նկութեան միջոցաւ եւ մահաւանդ Էիս Կառլաւանի
տուաւ Անոր յայտնութեան միջոցաւ, եւ իրեն մա-
մանակց յախէնակով Բանի Առաւել մահմանդաւ եւ
մարդացաւ, Յիսուս Բրիտան Ողի Առաւել եւ Ողի
Մարդ, ի շնորհիւ եւ նահապետակարար:

«Իր կեանքով ու վարդապետությամբ, իր ազգա-
խառնության հրաւերով, Առաքյալ Արքայություն է դա-
ռաանալ իր Բարդուղիմեոս, իր վարդապետով ու ման-
ուսան, իր յարութեամբ է Առաքյալ աշ կողմ բազմե-
լովը, է Սուրբ Հոգիին առաքելով, Ան բերու թո-
ղարխն մեր մեղքերուն, է յայնմեկ հենգալի Առաք-
յալ յորթիւնը է Անոր անմահման սէրը մեզ համար,
Այն սիրով զոր ցոյցոց լիովին խաչին վրայ, Ան մեզ
կը հրաւիրէ հաւատի մեր կեանքին, անմահողութեան
է. իր ծառայութեան ու մարգոց ծառայութեան նուիր-
ուելու:

«Յիսուս Բրիստոս, եղեւոյն ու կենդանին. Փր-
կիչն ու Տէր, է՛ր ցաւ կեղծոյն Առաքելներու եւ է-
կեղեցոյ աշխարհափոխութիւն Աւետարանին: Վասնզի իմն
իսկ է այն Աւետարանը, զոր եկեղեցին կուսայ աշ-
խարհին:

«Այդ Աւելիոր խմաստահարական ձեռքբերե՛ն աւելի բան մըն է, առանձնաբանական ճեռքբերե՛ն այ աւելի բան մը, ներսական բարեկեցութեան ծրագրէն այ աւելի բան մի: Աւետարանը չի Աւելորքն է Առանձնէ տրամ տա՛ մեղքի եւ մանու հին աշխարհին: Աւելին կայ—Անկիւ մեղքի եւ մանուան վրայ տարած յաղ-բանա՛կն է, յախե՛նական կեանքի յայնուրի՛նը՝ մի-ջոցան Անոր որ հիւսած է երկինքի եւ երկրի ընտանի-ր սրբոց նաղորդութեան, եւ միացուցած է ծառայա-կողութեան, ազօրով եւ օրհնութեան:

«Ահեհարանք մեզուոր մարդուն ուղղուած մար-
գաբական հրաւերէն է՝ Աստուծոյ դառնալու: Արդա-
հայտման եւ արքայածին աւետիսն է անոնք, որոնք կը
հաստատեն Քրիստոսին՝ Անկիկ հանգիստին է շառ աղպոնե-
րուն, կապեալներուն համար անկիկ Աստուծոյ օրդինե-
րուն վառաւոր ազատութեան՝ վասնորքիմն է: Ահե-
հարանք իսաաւաղորդին եւ ուրախորդին կը պարզէն
տեղին եւ մարդուն մէջ անհման հաղորդեան ողին յառ աշ
կը բերէ: յառ աշ կը բերէ եզրայրական ծառ այլութեան
պատասխանակամորդին եւ կտրեկից սէր: Անկիկ երի-
ւասաղորդեան ձեցէր կը զոհանջ գերազանց նպասակ
մը դնելով անոր առջէն, ո՛րմ կուտայ վասակարեկնե-
րուն, հանգիստ՝ խոնջածներս, եւ կեանքի պրակ՝ մար-
գաբաներս:

«Անհարմար ընկերային վերանորոգեան ուժին ապամոլ աղբիւրն է: Ան կը բարձրէ ցուցնելով այն միտակերպը, որով մարդկութիւնը կրնայ ապաստի այն դասակարգային եւ զեղային տեսլարիւններէն, որոնք այժմ կը կործանեն ընկերութիւնը, եւ կուտայ ազգային բարեկեցութեան վայելքն ու միջազգային բարեկամութիւնը եւ նախադասութիւն: Անիկա նաեւ շնորհողի նրաւէ մըն է ոչ-բխումեայ աշխարհին, Արեւմտսի եւ Արեւելքի մէջ, Կենդանի Տիրոջ ուստիութենէ մէջ մտնելու ամբար:»

«Համակրեի՜ր ձեր սերունդի անձկություններուն
էր անկալ կարօք կը բաւէ մեաւարական անկեզմու-
թեան, ընկերային շարժառիւթեան, և հոգեւոր մերժու-
թեան, ինկեղեցիի աղաքանական Աւետարանով կը լցնէ
աշխարհը և կ'իրագործէ ազդի աշխարհի աստուա-
նաստ սենյանները: Ուստի, ինչպէս անցեալին նոյն-
պէս ներկային մէջ փրկութեան վերակ համբան է Ա-
ւետարանը: Այլապէս, Կենդանին Քրիստոս Իւ Եկեղե-
ցին միջոցաւ նիմայ ալ կ'ստ մարդոց—

«Եկա՛յ՛ք առ իս...»։ Այն որ ինձի կը հետևի՝
խառարին մէջ պիտի չհալէ, այլ պիտի ունենայ կեանքի
լոյսը։

1.000' 50.0

Իորհուրդի խռովքն է ծագն անաստ,
 Լուսը ճեղքող լուսնին կարօտ,
 Բայց իր անհուն առիփն անբզգաստ
 Պաշտում պատկերն կ'եղծէ իր մօտ:

Թովքն հաւատարին է լինն յրտակ,
ձաճանչեբրու ջինջ հայելի,
Ոլուռ անքիմ սիրոյն յատակ
Հուսնի լուրջ դէմքը կը փայլի:
(Չովսեական Սիւնց)

